

Landbruger, kan faa Kontrollen samme Dag og er fri for at huse Assistenten og fri for at køre med ham, idet han selv kan tage sine Prøver og bære dem hen til Kontrollen. Men det er jo saadan, at Utak er Verdens Løn; naar man mener at gøre det bedste, faar man ikke andet end Ubehageligheder derfor.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen nævnte, at jeg var kommet ind paa at tale om Krisen i 80'erne og havde sagt, at da var det nye Veje, man betraadte, og det var det ikke nu. Jeg tror ikke, jeg udtalte mig helt saadan. Jeg mener, at jeg udtalte, at vi stod bedre rustet nu end i 80'erne, og det var godt det samme, for Krisen var haardere. Men ellers skal jeg villigt indrømme, at det ser ikke ud til nu, at det er nye Veje, hvad det var i 80'erne —, det saa for Resten heller ikke ud til det i 80'erne, for det, der da skete, var det ejendommelige og særlige, at danske Landmænd rejste sig ved Hjælp af den Stok, der slog dem ned, idet de nemlig, da de blev konkurreret ud med Hensyn til Kornproduktionen og Kornsalget, greb til at købe ind af fremmed billig Korn og producerede Husdyrprodukter dermed.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen talte om, at de eneste, der havde vist nye Veje ud af denne forfærdelige Landbrugs-krise, var de Konservativer, der havde peget paa aktiv Handelspolitik. Ja, Tak for Anvisningen! I 1880 gav man ogsaa Anvisning paa Toldbeskyttelse for Kornproduktionen, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem, hvis han havde været fremme den Gang, vilde have holdt paa det, men hvis vi havde faaet det, havde vi sikkert siddet værre i det, end vi nu gør.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at der var mange Landmænd, som vilde have Beskyttelse, og at Landmændene jo ogsaa havde Beskyttelse, og saa nævnte det ærede Medlem Ostetolden, som ingen vilde af med. Maa jeg minde om, at i 1921—22 stillede Venstres Medlemmer i Toldudvalget paa Grundlag af en Henvendelse fra Landbrugsorganisationerne Ændringsforslag om Ophævelse af Ostetolden, men vi fik ingenting ud af hele Gildet den Gang, fordi de Radikale og Socialdemokraterne vilde videre, og de Konservativer vilde ikke saa vidt, og saa stod vi som de eneste fornuftige Mennesker i Midten og kunde ingen Vegne komme. Vi har altsaa Ostetolden, og det er en ren Himmerigsmundfuld at faa fat i den for konservative Agitatorer og Folketingskandidater, som før Valget rejste rundt og fortalte, at Landbruget havde en Beskyttelse

paa 4 Mill. Kr. Efter Statistikken giver Ostetolden knap 80 000 Kr., Beskyttelsen er 20 Ø. pr. kg, og der er indført $\frac{1}{3}$ Mill. kg udenlandsk Ost til en Værdi af 1 Mill. Kr. — det giver en Toldafgift paa knap 80 000 Kr. Den Svejstserost og Roquefortost, og hvad det ellers er, som kommer ind, koster altsaa ca. 3 Kr. pr. kg. Her fra Landet udførte vi i 1925 $8\frac{1}{2}$ Mill. kg Ost — vi har altsaa indført $\frac{1}{3}$ Mill. kg og udført $8\frac{1}{2}$ Mill. kg — til en Værdi af $12\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det bliver $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. kg, medens den indførte Ost altsaa koster 3 Kr. pr. kg. Jeg vilde egentlig gerne have at vide af det ærede Medlem, hvor Beskyttelsen for Landbruget sidder, for jeg kan ikke fange den. Jeg tror ikke, det er holdbart at tale om den Beskyttelse, saa den Ostetold maa vi saamænd hellere komme af med. Til Beroligelse for det ærede Medlem skal jeg sige, at hvis man skal have noget at rumle med med Hensyn til Beskyttelse for Landbruget, saa er der en Beskyttelse paa Humle.

Bording: Jeg har tilladt mig at kritisere Lovforslagets Bestemmelse om, at Tilskuddene til Hesteavl og Dyrskuerne bibeholdes, og har anstillet en Sammenligning med, hvad der gives til Svineavl, men det er jo ikke rigtigt, hvad jeg fik Indtryk af, den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg dermed har foreslaaet, at der skulde gives yderligere Tilskud til Svineavl. Jeg vil dog gerne have slaaet fast, at det har der ikke været Tale om fra min Side. Naar jeg imidlertid har gjort nogle Ophævelser, er det, fordi Hesteavl — og jeg er vis paa, at den højtærede Landbrugsminister vil erkende, at de Bemærkninger, jeg nu gør, er rigtige — til Trods for, at den først og fremmest, havde jeg nær sagt, men i hvert Fald i meget høj Grad, er blevet støttet gennem Husdyrloven, i den sidste Menneskealder har faaet stadig mindre og mindre økonomisk Betydning for Landbruget, medens Svineavl, og for Resten ogsaa Hønsavl, til Trods for at de næsten ingen Støtte har faaet fra Statens Side, gennem Tilskud paa Husdyrloven eller paa anden Maade, har faaet steds større økonomisk Betydning for Landbruget. Derfor er det, jeg ikke kan forstaa, man skal være saa længe om at annamme den Erkendelse, at det Statstilskud, der hidtil har været givet til Hesteavl, ikke har haft den Betydning, man troede det havde. Det havde dog været rimeligt, om Hesteavl i hvert Fald havde kunnet bevare sin